

Tvang, der paalægges herigennem. Forsættelsen af de Rettigheder, der knyttede sig til Selvangivelse, vil i sig selv være en saa stor Tvang, at jeg tror man lige saa godt kan gaa til direkte af forlange tvungen Selvangivelse. — Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (S. Bojsen) har, om jeg forstod ham ret, anset over, at der skulde være Fritagelse for Formuebeskatningen for Beløb under 2,000 Kr.; han fandt, at det var et Brud paa Systemet. Jeg ved ikke, om jeg har opfattet ham rigtig, men hvis jeg har opfattet ham rigtig, skal jeg blot tillade mig at oplyse, at det Hensyn, her er taget, er kun det, at man nødig vilde opkræve de ganske smaa Beløb, og Beløbet for dem, der kun have 2,000 Kr., og som i Hensyn til § 8, til hvilken der ved denne Bestemmelse er henvisning, have Gradragsretten for de Eksistensminima, der ere fastsatte, vilde kun blive 60 Dre. Det er altsaa kun af praktiske Hensyn, ikke af Systematiske Hensyn, at man har foreslaaet denne Fritagelse. Der blev af det ærede Medlem, som jeg nu nævne, ogsaa fremsat et Ønske om, at man maatte komme til kun at paaligne Indkomstskatten i Lighed med Formueskatten, enten hvert 3dje eller dog kun hvert 2det Aar. Jeg ser ikke, at den Vej, som her gennem dette Ønske er paavist, er meget fremkommelig. For mig i det mindste staar det saaledes, at naar man fremtidig ønsker at gøre denne Skattelov brugelig ogsaa i Kommunerne — efter hvad jeg tror, med færre Modifikationer i Hovedstaden og Kjøbstæderne og med større Modifikationer paa Landet — ligger der allerede Nødvendigheden af hvert Aar at komme ind paa Skatteansættelsen ogsaa til Staten. Jeg haaber, at man ved Indvælsen af de Institutioner, der skulle være medvirkende ved Skatteansættelsen, og om hvilke jeg har udtalt, at jeg tror, at de ville kunne komme til en god Samvirkning, vil komme saa vidt, at det ikke vil volde særlig Besværighed hvert Aar at ansætte Skatten. Jeg forslaae blandt de mange Indvendinger mod den tvungne Selvangivelse at berøre Hensynet til Egen. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at der ikke i Lovforslaget er forlangt tvungen Selvangivelse under Eds Tilbud. Der er i Lovforslaget kun givet Afgang for Skattekommissionerne til, naar de dertil finde Anledning, at afkræve en Ed, men det er jo ingenlunde givet og vist heller ikke ønskeligt, at denne Afgang maatte blive benyttet i nogen videre Udstrækning. Der er ligeledes i Lovforslaget — det indeholdes i sammes § 41 — fremhævet, at de, der blive at drage til Ansvar, fordi de have givet urigtige Oplysninger, kunne isælde Straf,

naar de have handlet mod bedre Vidende, og heri forekommer der mig at være en stor Betryggelse. Jeg tror, som sagt, at den tvungne Selvangivelse er et Moment, man ikke alt for let bør opgibe, men som man i hvert Fald burde underlæste en Prøvelse gennem flere Aar; set under Hensigtsmæssighedshensynet er den tvungne Selvangivelse særdeles anbefalelig. Jeg skal i saa Henseende minde om, hvorledes Forholdene have udviklet sig i Danmark, hvor man tidligere, da man havde den klassificerede Indkomststat, i Skatteaaret 1884—85 kun naaede til en Indtægt af 56 Mill. Mark og i 1891—92 til 79 Mill. Mark, men efter at have indført Indkomstskatten med tvungen Selvangivelse i Aaret 1892—93 naaede til 124 Mill., i 1893—94 til 123 Mill. og i 1894—95 til 122 Mill. Mark samt endelig i det sidste Aar 1896—97 til 127 Mill. Mark — foruden Formueskatten, der da udgjorde 31 Mill. Mark. Jeg tror, at det ogsaa vil vise sig her, at man, hvis man opgiver den tvungne Selvangivelse, vil komme til et langt ringere pekuniært Udbytte gennem denne Lov, ja, at man maatte endogaa vil komme Millioner ned.

Jeg har nu paapeget enkelte af de Indvendinger, der ere fremsatte mod Lovforslaget, og jeg kan til Slutning kun anbefale, at man holder sig til de Gradrag, som jeg ogsaa nu i mine Udtalelser har skænket særlig Omtale, for derigennem at opnaa en paa en naturlig og, som jeg tror, let forsvarlig Maade fremkommende Skatteligning. At gaa videre, som det ogsaa fra en enkelt Side, navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen), er blevet ønsket, og gaa over til en progressiv Beskatning, vil jeg selvfølgelig modsætte mig. Jeg tror ogsaa, at en saadan er aldeles overflødig, naar man, som jeg ogsaa særlig har dvælet ved, ved Siden af Indkomstskatten har etableret en Beskatning af Formuen. Ved denne ville nemlig de Ulemper, der kunne paavises at fremkomme ved ikke at optage den progressive Beskatning, finde deres Afhjælpning paa en langt sundere og naturligere Maade. Jeg skal altsaa fremdeles anbefale Lovforslaget og dets enkelte Bestemmelser til det høje Folketing.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det er blevet fremhævet fra forfælsig Side allerede, at Formålet for de Skattelove, der foreligge for det høje Ting, er at lette Kommunerne Byrder. Jeg vil da her minde om, at dette Formål har været gjort til Genstand for Overvejelse allerede i en Aarsætte, ja, man kan gaa meget langt til-